

Деница Минчева
И отново не спя...

И отново не спя.
В мен е буден духът на мечтите ми.
Колко стар е светът.
Колко нови са дните му.

И отново горя.
Въглен жив е душата ми цялата.
Аз съм мъничък пламък
на живота във кладата.

И отново летя.
Аз съм птица пленена от вятъра.
Колко живо е моето сърце.
Колко жива съм (може би) цялата.

09.12.2000 г.

КРАЙ

© 2000 Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11851>]